

ارزیابی آلودگی، سمیت و خطرات اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات سطحی مناطق ساحلی استان بوشهر: یک مطالعه مروری سیستماتیک

مسعود حاتمی‌میش^۱، فریبا هدایت‌زاده^{۲*}، ناهید محمودی^۳

^۱ دانشجوی دکتری محیط زیست و کارشناس اکولوژی محیط‌های آبی سازمان محیط‌زیست کشور، تهران، ایران

^۲ دانشجوی دکتری محیط‌زیست، گروه محیط‌زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست، دانشگاه ملایر، همدان، ایران

^۳ کارشناسی ارشد محیط‌زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۱۰/۰۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۱۱

چکیده

زمینه و هدف: فلزات سنگین به دلیل خطرات اکولوژیکی و سمیت آن‌ها برای موجودات زنده به عنوان یکی از آلاینده‌های خطرناک محسوب می‌شوند. لذا مطالعه حاضر به منظور بررسی میزان آلودگی، سمیت و خطرات اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات سطحی سواحل استان بوشهر با استفاده از روش سیستماتیک صورت گرفت.

مواد و روش‌ها: جهت انجام این مطالعه مروری، میزان غلظت فلزات در رسوبات سواحل بوشهر با جستجوی مقالات منتشر شده طی ۹ سال (۲۰۲۰-۲۰۱۲) از طریق پایگاه‌های اطلاعاتی Springer، Google Scholar، ProQuest، Web of Science، SID، Magiran و به دست آمد. در نهایت، بررسی جامع آلودگی، سمیت و خطرات فلزات در رسوبات با استفاده از شاخص‌های متعدد صورت گرفت. یافته‌ها: در نتیجه بررسی مطالعات استخراج شده از پایگاه‌های داده، ۲۴ مقاله انتخاب گردید. نتایج بررسی نشان داد که میانگین غلظت فلزات در رسوبات به ترتیب به صورت $Cd < Pb < Cu < Cr < Ni < Zn$ می‌باشد و میزان شاخص بار آلودگی فلزات در رسوبات سواحل مختلف از ۰/۱۵ تا ۱/۹۹ متغیر است. روند خطر اکولوژیکی برای فلزات نیز به صورت $Zn < Cr < Cu < Ni < Pb < Cd$ مشاهده شد و میزان خطر محیط‌زیستی بالقوه فلزات در محدوده ۲۵۷/۳۸ - ۳/۷۶ به دست آمد. به‌علاوه نتایج آنالیز واحد سمیت و ارزیابی خطر اصلاح شده فلزات نشان داد میزان سمیت و خطر از سمیت و آلودگی خیلی کم تا شدیداً آلوده متغیر است.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌ها از دیدگاه کنترل سمیت و خطرات اکولوژیکی، لازم است از انتقال فلزات به ویژه Pb ، Cd و Ni ناشی از فعالیت‌های انسانی غالب در محدوده سواحل بوشهر جلوگیری شود. هم‌چنین با توجه به بیشترین میزان بار آلودگی و خطرات اکولوژیکی در بیدخون - عسلویه باید تعیین منابع آلودگی جهت کنترل و مدیریت مؤثر ورود آلاینده‌ها در این منطقه صورت گیرد.

کلمات کلیدی: فلزات سنگین، رسوبات سطحی، خطرات اکولوژیکی، شاخص mHQ، سواحل بوشهر.

مقدمه

آلودگی محیط‌زیست به فلزات سنگین یکی از مسائل و تهدیدات انسانی و محیطی اجتناب‌ناپذیری است که جوامع بشری با آن روبه‌رو است.^۱ اگرچه به طور طبیعی حضور برخی از فلزات به منظور انجام فعالیت‌های بیولوژیکی موجودات زنده ضروری هستند، اما انتشار آلاینده‌ها از منابع مختلف منجر به افزایش غلظت این عناصر در سطوح خطرناک در محیط‌زیست برای موجودات زنده شده است.^۲ این آلاینده‌ها به دلیل ویژگی‌هایی چون عدم تجزیه زیستی، قابلیت انباشت زیستی و نیز پتانسل بزرگ‌نمایی زیستی در سطوح بالای زنجیره‌های غذایی، می‌توانند سلامت موجودات زنده را به شدت تهدید نمایند.^{۳-۴} فرم‌های قابل تحرک و دسترسی زیستی فلزات عموماً از فعالیت‌های انسانی نظیر معدن‌کاری، وسایل حمل و نقل، فعالیت‌های صنعتی و پتروشیمی، کاربرد سموم در کشاورزی و غیره در محیط آزاد و رهاسازی می‌شوند.^{۵-۶} یکی از اکوسیستم‌هایی که به شدت تحت تأثیر آلاینده‌های مختلف آلی و معدنی به ویژه فلزات سنگین ناشی از منابع انسانی و طبیعی قرار دارند، اکوسیستم‌های آبی است.^{۷-۸} به دنبال حضور فلزات سنگین در محیط‌های آبی این عناصر می‌توانند با اجزاء و ترکیبات مختلف محیط‌های آبی واکنش دهند و با بخش‌ها و فازهای مختلف ژئوشیمیایی در رسوبات ترکیب شوند.^۲ با ترکیب و تجمع فلزات در رسوبات سطحی، این رسوبات از یک طرف می‌تواند به عنوان یک ذخیره‌گاه جهت تجمع، ذخیره و بی‌خطرسازی فلزات در محیط‌های آبی و از سوی دیگر می‌توانند طی تغییر وضعیت محیط به عنوان یک منبع تولید و رهاسازی فلزات در محیط عمل نمایند.^{۹-۱۰} از این‌رو، رسوبات سطحی می‌تواند به عنوان یکی از مخازن یا منابع مهم و تهدیدکننده سلامت انسان و موجودات زنده آبی در نظر گرفته شوند.^{۱۱-۱۲} بنابراین، درک عمیق از آلودگی رسوبات می‌تواند در توسعه فرآیند تصمیم‌گیری برای محافظت از موجودات زنده آبی،

محیط‌زیست دریایی و بهبود سلامت سواحل و جوامع انسانی اطراف آن کمک کننده باشد. در این میان، نواحی ساحلی یکی از مناطق حساس و شکننده اکوسیستم‌های آبی است که می‌تواند به شدت تحت تأثیر آلاینده‌های انسانی ناشی از فعالیت‌های صنعتی، کشتی‌رانی، فعالیت‌های ماهی‌گیری، تخلیه فاضلاب و رواناب شهری، و سوخت‌های فسیلی قرار گیرند.^{۱۳} بنابراین، ارزیابی پتانسیل سمیت (Toxicity potential; TP) و خطرات اکولوژیکی (Ecological risk; ER) فلزات سنگین در رسوبات ساحلی در طی زمان در محیط‌های آبی به علت فراوانی، سمیت، قابلیت دسترسی زیستی، پایداری و پتانسیل سمیت و خطرات اکولوژیکی آن‌ها برای موجودات زنده به منظور و حفاظت از موجودات زنده و مدیریت مناسب اکوسیستم‌های آبی بسیار ضروری است.^{۱۴} به همین جهت در چند دهه اخیر محققان مختلفی نظیر Arfaeina و همکاران (۲۰۱۹)^{۱۲}، Ustaoglua و همکاران (۲۰۲۰)^{۱۳}، Zhang و همکاران (۲۰۱۷)^{۱۵}، Liu و همکاران (۲۰۱۸)^{۱۶} به ارزیابی آلودگی، سمیت، خطرات اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات سطحی نواحی مختلف پرداخته‌اند.

در این راستا یکی از محیط‌های آبی مهم که از نظر انسانی، اقتصادی، اکولوژیکی، گردش‌گری، و غیره دارای اهمیت فراوانی می‌باشد، اما متأسفانه در چند دهه اخیر تحت تأثیر اقدامات و فعالیت‌های ناپایدارکننده محیطی نظیر تولید و بهره‌برداری از مواد نفتی، حمل و نقل دریایی، فعالیت‌های صنعتی، تجاری و تفریحی مختلف و در نتیجه بحران‌های محیط زیستی مختلف هم‌چون آلودگی فلزات سنگین ناشی از منابع طبیعی و انسانی قرار گرفته است، خلیج فارس به ویژه نواحی ساحلی استان بوشهر است. چرا که گسترش شهرها، افزایش روز افزون تراکم جمعیت انسانی در سواحل این استان، فقدان وجود سیستم تصفیه فاضلاب خانگی و صنعتی، ورود رواناب‌های شهری و کشاورزی از نواحی اطراف با

توسعه راه‌کارهای پیش‌گیری و مدیریت یک‌پارچه و طولانی مدت را با مشکل مواجه می‌کند. جهت رفع این مسئله استفاده از روش متا-آنالیز پیشنهاد مناسبی است چرا که با استفاده از این روش می‌توان به صورت جامع مطالعات قبلی را بررسی و نتایج آن‌ها را ادغام کرد و در نهایت می‌توان با روش یکسان همه نتایج این مطالعات را در چهارچوب ارزیابی خطرات پوشش داد تا برای تمام منطقه به یک جمع بندی واحد رسید. لذا جهت غلبه بر برخی از موارد ذکر شده در پژوهش حاضر داده‌های مطالعات قبلی در زمینه فلزات سنگین در رسوبات سواحل خلیج فارس-استان بوشهر (۱۳۹۹-۱۳۹۱) استفاده شد و به طور سیستماتیک آلودگی فلزات سنگین در رسوبات با استفاده از اصول اساسی روش متا-آنالیز ارزیابی شد. به علاوه جهت انجام یک بررسی جامع آلودگی فلزات سنگین در رسوبات این مناطق ساحلی، از شاخص‌های متعددی چون شاخص بار آلودگی فلزات سنگین، خطرات اکولوژیکی ناشی از فلزات سنگین و نیز میزان سمیت فلزات سنگین استفاده گردید.

مواد و روش‌ها

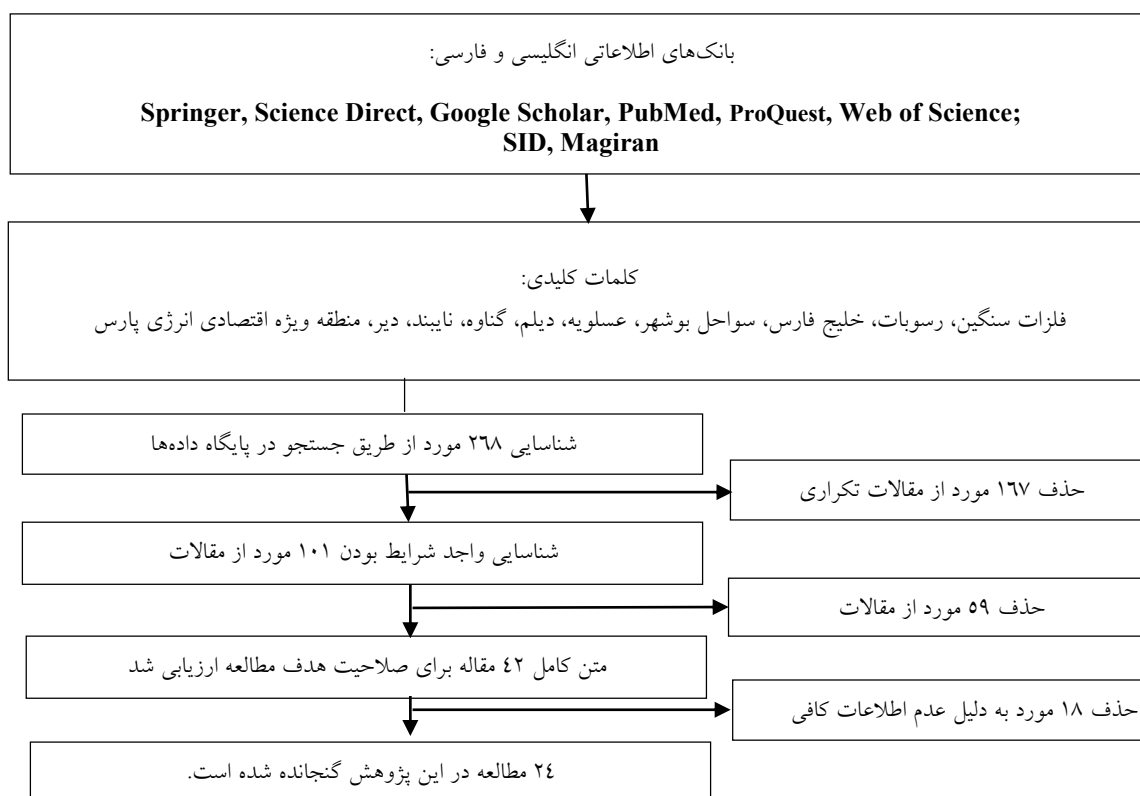
جمع آوری داده‌ها

این پژوهش شامل مقالات به زبان‌های فارسی و انگلیسی است. چندین پایگاه داده الکترونیکی خارجی و داخلی Web of Science, ProQuest, PubMed, Google Scholar, Springer SID, و Magiran برای جمع‌آوری داده‌های پایش فلزات سنگین در رسوبات سواحل استان بوشهر در بخش شمالی خلیج فارس مورد استفاده قرار گرفت. اصطلاحات اصلی فارسی جستجو در این پایگاه داده‌ها "فلزات سنگین"، "رسوبات"، "سواحل بوشهر" و "خلیج فارس"، و اصطلاحات انگلیسی "Heavy metals"، "Sediments"، "Bushehr coasts" و "Persian Gulf" بود و مطالعات را از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸ (۲۰۲۰-۲۰۱۲) پوشش داد.

املاح و آلودگی‌های آلی و معدنی بسیار به طور مستقیم و غیرمستقیم این سواحل و موجودات زنده آن را در معرض حضور و خطرات اکولوژیکی ناشی از این آلاینده‌ها قرار داده است.^{۱۷} به همین جهت، بررسی و ارزیابی میزان سمیت و خطرات اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات ساحلی این اکوسیستم از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. از این رو، در مطالعه حاضر به بررسی این موضوع مهم با استفاده از روش سیستماتیک پرداخته شده است. اخیراً از این روش برای تجزیه و تحلیل داده‌های آلودگی محیط زیست استفاده شده است تا امکان تجزیه و تحلیل جامع آلودگی فراهم شود.^{۱۸} به عنوان مثال، Tong و همکاران (۲۰۲۰)^{۱۹} در پژوهشی به بررسی سیستماتیک و ارزیابی غلظت، توزیع مکانی، درجه آلودگی و ارزیابی خطر سلامت انسان ناشی از فلزات سنگین در خاک‌های شهری سراسر چین بین سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۱۹ پرداختند. Kumar و همکاران (۲۰۱۹)^{۲۰} نیز در پژوهشی به بررسی متا-آنالیز میزان فلزات سنگین در بدنه آب‌های سطحی با استفاده از شاخص‌های آلودگی فلزات سنگین و تجزیه و تحلیل آماری چند متغیره در سطح جهان پرداختند. Alipour و همکاران (۲۰۲۱)^{۲۱} نیز در پژوهشی به صورت سیستماتیک جهانی و متا-آنالیز به بررسی غلظت و خطرات احتمالی عناصر بالقوه سمی در فیله ماهی *Pampus argenteus* پرداختند. Hedayatzadeh و همکاران (۲۰۲۰)^{۲۲} با استفاده از روش سیستماتیک و متا-آنالیز به ارزیابی آلودگی، پتانسیل سمیت، خطرات اکولوژیکی و بیولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات سطحی خوریات ماهشهر و بندر امام خمینی در سواحل استان خوزستان پرداختند. به دلیل اهمیت منطقه مورد بررسی، مطالعات متعدد و بسیار پراکنده‌ای در زمینه بررسی وضعیت آلودگی به ویژه از نظر فلزات سنگین در بخش‌های مختلف این منطقه انجام شده است. با توجه به این‌که این مطالعات متعدد نتایج متفاوتی را در پی داشته‌اند، چنین تغییراتی درک مسئولان از وضعیت آلودگی منطقه و در نهایت

مخلوطی از اسیدها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته بودند و در این زمینه کنترل دقیق و اطمینان حاصل شد. در نهایت، پس از جستجو و حذف تعدادی از مطالعات، چکیده مقالات باقی مانده مورد مطالعه قرار گرفت و براساس محتوای چکیده نیز مطالعاتی که با چارچوب مطالعه هم خوانی نداشتند حذف شدند و در نهایت متن و به ویژه روش کار ۴۲ مقاله باقی مانده بررسی شد و مطالعاتی که در سنجش فلزات مورد نظر با روش آنالیز تقریباً مشابه و نیز ایستگاه‌های ساحلی بودند، جهت استخراج اطلاعات مورد نیاز استفاده شدند. جستجوی فهرست و پیشینه پژوهش در شکل ۱ به تفصیل شرح داده شده است.

سرانجام، تعداد ۲۶۸ مطالعه (به تفکیک پایگاه‌های داده Springer (۲۶)، Science Direct (۳۸)، Google (۸۴)، Web of (۱۴)، PubMed (۶)، ProQuest (۷)، Science (۵۸)، SID (۳۵)، Magiran) جمع‌آوری و ۲۴ مورد از آن‌ها انتخاب شد. مطالعاتی که برای این تحقیق انتخاب شدند توسط دو نفر از نویسندگان اسکرین شدند، به این ترتیب که مقالات هدف در وهله اول می‌بایست شامل بررسی آلودگی رسوبات سطحی در سواحل خلیج فارس در استان بوشهر بود. ثانیاً، آن‌ها باید دارای اطلاعاتی از جمله نقاط نمونه‌برداری، گزارش‌های مربوط به غلظت فلزات سنگین و زمان بررسی بودند. در کلیه مطالعات بررسی شده، غلظت کل فلزات سنگین در رسوبات اساساً با هضم از طریق یک اسید یا

شکل ۱: فرآیندهای انتخاب پیشینه پژوهش جهت بررسی متا-آنالیز آلودگی، سمیت و خطرات فلزات سنگین در رسوبات سطحی مناطق ساحلی استان بوشهر

۱۳۹۱) استخراج شد. اطلاعات مورد نیاز شامل نام محقق/محققان، منطقه مطالعاتی، فلزات سنگین بررسی شده و نیز تعداد ایستگاه‌های مطالعاتی که از این مقالات جهت نگارش پژوهش حاضر استخراج شد در جدول ۱ ارائه شده است.

پس از بررسی ۲۴ مطالعه برگزیده، ایستگاه‌های مطالعاتی (شامل بنادر و سواحل متعدد استان بوشهر) و نیز فلزات سنگینی را که در اکثر پژوهش‌ها مورد بررسی قرار گرفته بودند تعیین گردید، سپس میانگین غلظت فلزات سنگین مورد نظر (Cr, Zn, Cu, Ni, Pb, Cd) در رسوبات سطحی این سواحل از مقالات متعدد منتشر شده طی ۹ سال اخیر (۱۳۹۹-

جدول ۱: اطلاعات مستخرج از ۲۴ مقاله مرتبط در خصوص میانگین غلظت فلزات سنگین در رسوبات سطحی سواحل مختلف استان بوشهر طی دوره ۹ ساله (۱۳۹۱-۱۳۹۹)

تعداد ایستگاه	Cd (mg/Kg)	Cr (mg/Kg)	Ni (mg/Kg)	Zn (mg/Kg)	Cu (mg/Kg)	Pb (mg/Kg)	منطقه مطالعاتی	محقق/محققان
۱۰	۱/۹۶	-	۶۸/۵۲	۲۰۱/۱۷	۴۷/۵۳	۹۶/۱۸	بیدخون	Davari و همکاران (۲۰۱۲) ^{۳۳}
۶	۱/۸۶	-	۸۲/۰۵	۲۰۳/۵	۶۳/۷۸	۱۳۷/۹۵	بساتین	
۶	۱/۳۴	-	۴۱/۸۹	۸۷/۶۹	۲۶/۳	۵۳/۲۸	ملگنزه	
۳	۰/۸۴	-	۲/۷۹	۲۴/۹۹	۳/۳۳	۲/۸۷	نابیند	Razaghi و همکاران (۲۰۱۲) ^{۳۴}
۳	-	-	-	۴۶/۳۴	-	۳۰/۶۷	بوشهر	Biati و همکاران (۲۰۱۲) ^{۳۵}
۳	-	-	-	۴۶/۶۷	-	۳۰/۳۴	گناوه	
۳	-	-	-	۳۹	-	۳۰/۶۷	دیلم	
۳	۱/۲۵	-	-	۲۶/۲	-	۲۱/۱۳	بوشهر	Salahshur و همکاران (۲۰۱۲) ^{۳۶}
-	۵/۴۵	-	۱۸/۹	۴۲/۰۳	۲۷/۰۱	۲۰/۰۵	نابیند	Amini و همکاران (۲۰۱۳) ^{۳۷}
۶	۷/۴۰	-	۳۸/۱	-	۸۳	۴۲/۴	بوشهر	Alahverdi و همکاران (۲۰۱۳) ^{۳۸}
۳	۰/۲۳	-	۳۰/۹۱	-	۱۲/۵۳	۲/۸۲	دیلم	Hosseini و همکاران (۲۰۱۴) ^{۳۹}
۳	۰/۱۹	-	۴۷/۶۲	-	۱۴/۶۱	۱/۲۳	گناوه	
۳	۰/۳۵	-	۳۹/۸۳	-	۱۹/۱۳	۵/۶۱	دیر	
۳	۰/۵۷	-	۵۵/۲۳	-	۱۸/۶۴	۳/۱۴	بوشهر	
۲۰	۱/۳۱	-	-	-	-	۴/۴۶	نابیند	Dehghani و همکاران (۲۰۱۴) ^{۳۰}
۵	۰/۷۶	۱۳/۳۸	-	-	۱۴/۵۴	۵۰/۱۲	بوشهر	Safahieh و همکاران (۲۰۱۶) ^{۳۱}
-	-	-	۳/۶۳	-	۱۵/۸	۰/۵۸	کلات	Saadatmand و همکاران (۲۰۱۶) ^{۳۲}
-	-	-	۲/۳۶	-	۷/۶	۰/۸۳	دیر	
-	-	-	۲/۷	-	۱۵/۹۵	۰/۳۶	نابیند	
۱۶	۰/۴۵	۱۷/۸۹	۱۸/۹۶	۴۵/۱۸	۲۸/۵۸	۸/۵۹	منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس - عسلویه	Haghshenas و همکاران (۲۰۱۷) ^{۱۵}

تعداد ایستگاه	Cd (mg/Kg)	Cr (mg/Kg)	Ni (mg/Kg)	Zn (mg/Kg)	Cu (mg/Kg)	Pb (mg/Kg)	منطقه مطالعاتی	محقق/محققان
۶	۱/۲۹	-	۵۶	۱۴۶	۲۷/۴	۳۲	بیدوخون	Kamalifar و همکاران ۳۳ (۲۰۱۶)
-	-	۱۶/۱۳	۱۹/۰۴	۲۱/۰۸	۱۵/۴۳	۳/۳۹	عسلویه	Delshab و همکاران ۳۴ (۲۰۱۷)
۵۴	۲/۴۱	-	-	۵۲/۴	۳۴/۹۹	۱۱/۵۳	سواحل استان بوشهر	Haghshenas و همکاران ۳۵ (۲۰۱۸)
۲۰	۰/۲۵	۵۴/۲۷	-	-	-	۱۰/۱۳	دیلم	Rostamipaydar و همکاران ۳۶ (۲۰۱۸)
۳	۰/۱۸	۱۴/۲۹	۱۳/۴	۱۱/۴۵	۵/۵	۲/۷۷	بوشهر	Bibak و همکاران ۳۷ (۲۰۱۸)
۳	BDL	۱۰/۱۹	۸/۱۹	۴/۷۵	۳/۴۵	۶/۳۵	نابیند	
۳	۰/۰۷	۱۶/۸۲	۱۸/۰۷	۱۴/۲	۵/۵	۱۲/۲۷	عامری	
۳	۰/۱	۱۰/۹۶	۱۱/۰۸	۸/۴۵	۳/۷۵	۳/۰۳	امام حسن	
۱۵	۰/۲۴	۴۵/۸۷	۲۳/۵۳	۳۲/۸۷	۲۳/۹۷	۴/۹۳	عسلویه	Keshavarzifard و همکاران ۳۸ (۲۰۱۹)
-	۰/۱۴	۳۳/۶	۳۷/۴۳	۲۳/۳۷	۹/۹۷	۷/۳۴	سواحل استان بوشهر	Abbasi و همکاران ۳۸ (۲۰۱۹)
۳۵	۰/۱۱	۵۸/۴۸	۴۷/۷۷	۵۵/۵۳	۱۷/۱۸	۸/۰۷	منطقه ویژه اقتصادی پارس عسلویه	Aghadadashia و همکاران ۳۹ (۲۰۱۹)
۱۲	۲/۳۹	۷۹/۱۵	۵۹/۱۳	۹۵/۵۸	۳۸/۱۴	۵۰/۰۸	سواحل استان بوشهر	Seifi و همکاران ۴۰ (۲۰۱۹)
۴۱	۵/۲۶	۱۳/۱۳	۴/۵۵	۱۹۹/۹۸	۱۶۷/۰۲	۹/۳۹	عسلویه	Arfaeinia و همکاران ۱۲ (۲۰۱۹)
۱۰	-	-	۴/۸۹	۳۱/۷۸	۱۵/۹۸	-	بوشهر	Moradi و Solgi (۲۰۲۰) ۴۱
۱۶	۰/۴۳	۱۸/۹۹	۲۰/۱۳	۴۷/۹۹	۲۹/۶۲	۹/۵۱	عسلویه	Mirzae و همکاران ۶ (۲۰۲۰)
-	-	-	۱۱/۵۱	-	۱۱/۵۹	۵/۳	کنگان	Allami و همکاران ۴۲ (۲۰۲۰)

شاخص بار آلودگی (Pollution load index; PLI)

شاخص PLI به منظور تعیین میزان و سطوح آلودگی رسوبات ایجاد شده است. این شاخص با استفاده از روابط زیر قابل محاسبه است^{۴۳}:

$$\sqrt[n]{\text{PLI}} = (\text{CF1} * \text{CF2} * \text{CF3} * \dots * \text{CFn}) \quad (۱)$$

یا

$$\text{PLI} = (\text{CF1} * \text{CF2} * \text{CF3} * \dots * \text{CFn})^{1/n} \quad (۲)$$

در این فرمول CF فاکتور آلودگی بوده که از رابطه (۳) به دست می‌آید در این رابطه C_i : غلظت عنصر در نمونه و C_n : غلظت همان فلز در ماده مرجع (میانگین شیل) است، میانگین

پردازش داده‌ها

در این پژوهش به طور جامع وضعیت آلودگی و میزان خطرات و سمیت فلزات سنگین در رسوبات سواحل بوشهر ارزیابی گردید. به منظور بازتاب بهتر وضعیت آلودگی فلزات سنگین مورد مطالعه در رسوبات این مناطق در سواحل خلیج فارس، محاسبه برخی شاخص‌ها صورت گرفت. روش‌های ارزیابی از قبیل شاخص بار آلودگی (PLI)، شاخص آنالیز واحد سمیت (TU)، شاخص خطر اکولوژیکی بالقوه (RI) و شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده (mHQ) به شرح زیر است:

به‌وسیله محققان مختلفی چون Yi و همکاران (۲۰۱۱) و Wang و همکاران (۲۰۱۳) به کار گرفته شده است. براساس رویکرد Hakanson فاکتور پاسخ سمیت برای فلزات Cu, Cd, Cr, Ni, Pb و Zn به ترتیب برابر ۳۰، ۵، ۵، ۲ و ۱ است. در پژوهش حاضر RI یا PERI براساس روابط زیر محاسبه گردید^{۴۴}.

$$PER = \sum E_F^i \quad \text{رابطه (۴)}$$

$$E_F^i = T_F^i C_F^i \quad \text{رابطه (۵)}$$

$$C_F^i = C_0^i / C_n^i \quad \text{رابطه (۶)}$$

که PER به عنوان مجموع کل فاکتورهای خطر برای فلزات سنگین در رسوبات محاسبه می‌شود، E_F^i فاکتور خطر اکولوژیکی احتمالی بالقوه است، T_F^i فاکتور پاسخ سمیت برای یک ماده معین است که برای نیاز سمیت و حساسیت محاسبه می‌شود، C_F^i فاکتور آلودگی است، C_0^i غلظت فلزات در رسوبات و C_n^i مقدار مرجع برای فلزات است. طبقات مقادیر E_F^i و PERI براساس خطرات اکولوژیکی بالقوه در جدول ۲ ارائه گردیده است.

شیل برای فلزات کروم، مس، نیکل، روی، سرب و کادمیوم به ترتیب برابر ۹۰، ۴۵، ۵۰، ۲۰، ۳۸ و ۰/۳۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم بود.

$$CF = \frac{C_i}{C_n} \quad \text{رابطه (۳)}$$

براساس طبقه‌بندی Muller (۱۹۶۹)؛ $CF > 1$ ، بیانگر سطوح کم آلودگی؛ $3 < CF \leq 1$ ، بیانگر سطوح متوسط آلودگی؛ $6 < CF \leq 3$ ، بیانگر سطوح قابل توجه آلودگی؛ $CF \leq 6$ ، بیانگر سطوح بسیار زیاد آلودگی است. میزان شاخص PLI از صفر (غیر آلوده) تا ۱۰ بسیار آلوده تغییر می‌کنند که به طور معمول مقادیر کوچک‌تر از ۱ نشان دهنده عدم آلودگی و مقادیر بزرگ‌تر از یک نشان‌دهنده آلودگی نسبت به فلزات سنگین است^{۴۳}.

شاخص خطر اکولوژیکی بالقوه (RI; Risk Index)

شاخص RI اولین بار توسط Hakanson (۱۹۸۰) به منظور ارزیابی خطر آلودگی رسوبات به‌وسیله فلزات سنگین استفاده گردید^{۴۴}. که براساس میزان سمیت فلزات روش‌های اصلاحی

جدول ۲: خطرات اکولوژیکی برای هر فلز و مجموع فلزات سنگین^{۴۴}

خطر اکولوژیکی بالقوه	RI یا PER	خطر اکولوژیکی برای هر فلز	E_F^i
خطر اکولوژیکی کم	$RI < 95$	خطر اکولوژیکی کم	$E_F^i > 40$
خطر اکولوژیکی متوسط	$95 \leq RI < 190$	خطر اکولوژیکی متوسط	$40 \leq E_F^i < 80$
خطر اکولوژیکی قابل توجه	$190 \leq RI < 380$	خطر اکولوژیکی قابل توجه	$80 \leq E_F^i < 160$
خطر اکولوژیکی بسیار زیاد	$RI > 380$	خطر اکولوژیکی زیاد	$160 \leq E_F^i < 320$
		خطر اکولوژیکی بسیار زیاد	$E_F^i \geq 320$

mHQ به منظور ارزیابی آلودگی رسوبات منطقه، از مقایسه غلظت فلزات در رسوب با توزیع اثرات سینوپتیک اکولوژیکی نامطلوب برای سطوح آستانه کمی (Threshold effect level; TEL)، (Probable effect level; PEL) و (Sever effect level; SEL) به دست می‌آید.^{۴۸} این شاخص با استفاده از رابطه (۹) محاسبه می‌گردد (میزان TEL برای Pb, Cr, Cd, Ni, Cu و Zn به ترتیب برابر ۰/۰۵۹۶، ۳۷/۳، ۳۵، ۱۸، ۳۵/۷ و ۱۲۵)؛ میزان SEL برای Pb, Cr, Cd, Ni, Cu و Zn به ترتیب برابر ۱۰، ۱۱۰، ۲۵۰، ۷۵، ۱۱۰ و ۸۲۰ و مقدار PEL برای فلزات Pb, Cr, Cd, Ni, Cu و Zn به ترتیب برابر ۴/۲، ۱۶۰، ۱۱۲، ۴۲/۸، ۲۷۱ و ۱۰۸ است.^{۴۹}

$$mHQ = \left[C_i \left(\frac{1}{TEL_i} + \frac{1}{PEL_i} + \frac{1}{SEL_i} \right) \right]^{\frac{1}{2}}$$

در این رابطه C_i غلظت فلز اندازه‌گیری شده در نمونه رسوب، TEL (حد مجاز یا آستانه اثر)، PEL (حد احتمال اثر) و SEL (سطح اثر شدید) است. در صورتی که میزان شاخص mHQ بیشتر یا مساوی ۳/۵ باشد آن‌گاه رسوبات شدیداً آلوده (خیلی شدید) به حساب می‌آیند؛ اگر میزان $3 \leq mHQ < 3/5$ بیان‌گر آلودگی خیلی زیاد؛ $3 < mHQ \leq 2/5$ آلودگی زیاد؛ $2/5 < mHQ \leq 2$ آلودگی قابل ملاحظه؛ $2 < mHQ \leq 1/5$ آلودگی متوسط؛ $1/5 < mHQ < 1$ آلودگی خیلی پایین؛ $1 < mHQ < 0/5$ آلودگی خیلی پایین و در صورتی که $mHQ < 0/5$ باشد بیان‌گر عدم وجود آلودگی یا آلودگی ناچیز در رسوبات منطقه است.^{۴۹}

آنالیزهای آماری

نتایج حاصل از این تحقیق با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۲۲) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بررسی نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیروویلیک صورت گرفت. برای بررسی اختلاف معنی‌داری میانگین داده‌های مربوط به غلظت فلزات سنگین در ایستگاه‌های مورد مطالعه از

تجزیه و تحلیل واحد سمیت (Toxic unit analysis; TU)

شاخص TU فلزات به منظور ارزیابی میزان سمیت فلزات سنگین در رسوبات ارائه شده است. بر مبنای این شاخص، پتانسیل سمیت حاد رسوب را می‌توان به صورت مجموع واحدهای سمی ارزیابی و برآورد نمود. در این شاخص واحد سمی (Toxicity unite; TU) از تقسیم غلظت فلز در نمونه رسوب به مقدار شاخص (Probable effect level; PEL) آن فلز به دست می‌آید (رابطه ۷). مقدار PEL بیانگر میزان غلظت بالای مواد شیمیایی است که می‌تواند باعث ایجاد عوارض نامطلوب در رسوبات منطقه شود. مقدار PEL برای فلزات Pb, Cr, Cd, Ni, Cu و Zn به ترتیب برابر ۴/۲، ۱۶۰، ۱۱۲، ۴۲/۸، ۲۷۰ و ۱۰۸ است.^{۴۷} علاوه بر این، به منظور ارزیابی سمیت حاد مجموع چند فلز در نمونه مورد نظر می‌توان از شاخص $\sum TUs$ استفاده نمود (رابطه ۸).^{۴۷}

$$TU = \frac{C_m}{PEL} \quad \text{رابطه (۷)}$$

$$\sum TUs = TU_{metal1} * TU_{metal2} * TU_{metal3} * \dots * TU_{metaln} \quad \text{رابطه (۸)}$$

که C_m غلظت فلز سنگین در رسوبات و PEL مقدار سطوح اثر احتمالی فلزات سنگین در رسوبات است. در معادله دوم $\sum TUs$ مجموع واحدهای سمی فلزات سنگین در رسوبات است. در صورتی که مقادیر $\sum TUs$ بیشتر از ۴ باشد سمیت حاد وجود دارد، و اگر $\sum TUs$ کمتر از ۴ باشد سمیت وجود ندارد.^{۴۷}

– شاخص خطر اصلاح شده (Modified hazard quotient; mHQ)

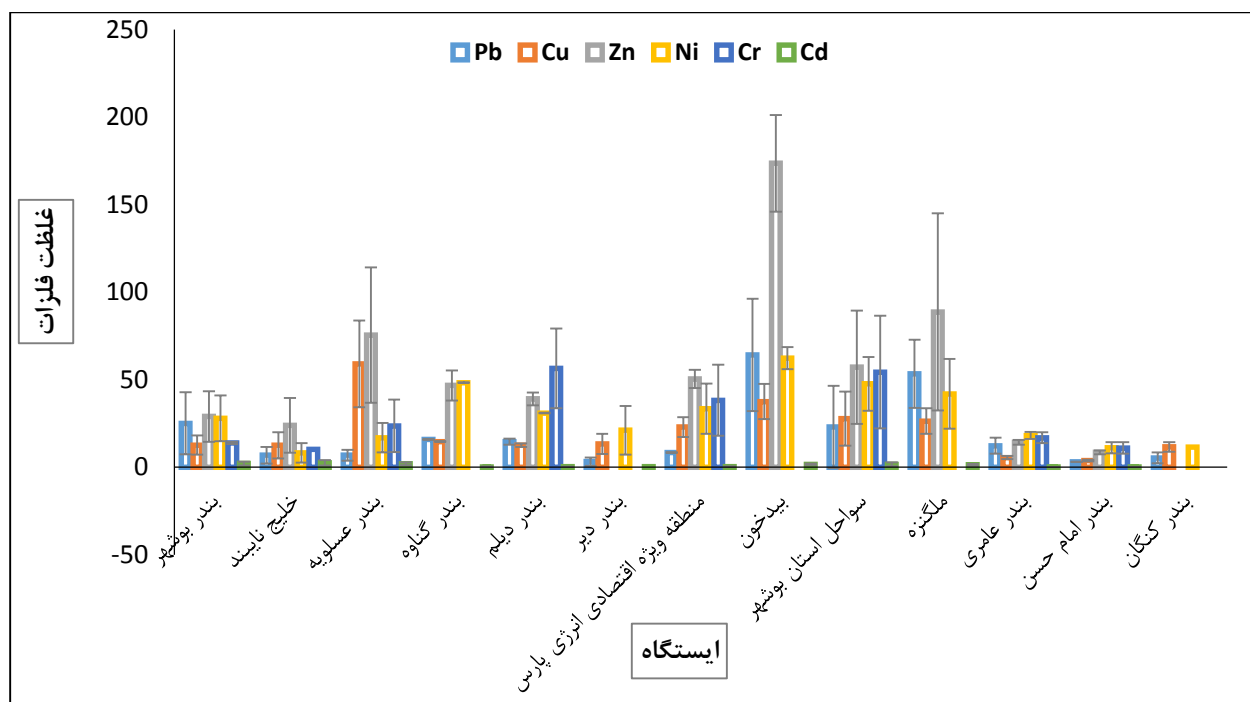
شاخص mHQ درجه و میزان خطر هر فلز برای محیط‌های آبی و موجودات زنده آن را نشان می‌دهد. در حقیقت شاخص

شد. براساس نتایج آزمون آماری آنالیز واریانس یکطرفه (ANOVA) جهت مقایسه میانگین غلظت فلزات سنگین مورد بررسی بین ایستگاه‌های مختلف، میانگین غلظت برای فلزات Pb، Zn، Ni و Cr در بین ایستگاه‌ها اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0/05$)، در حالی که سایر فلزات (Cu و Cd) فاقد اختلاف معنی دار آماری بین ایستگاه‌های مطالعاتی بودند ($P > 0/05$). براساس نتایج و همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌گردد، بیشترین میانگین غلظت فلزات Pb، Zn و Ni در بیدخون در بندر عسلویه، و Cr در بندر دیلم مشاهده گردید. در شکل ۳، میانگین فاکتور آلودگی (CF) هر کدام از فلزات و نیز شاخص بار آلودگی (PLI) تمام فلزات در ایستگاه‌های مختلف مطالعاتی ارائه شده است. میانگین فاکتور CF برای عناصر Pb، Cu، Zn، Ni، Cr و Cd به ترتیب به میزان ۰/۹۳، ۰/۴۴، ۰/۵۸، ۰/۵۸، ۰/۳۱ و ۳/۲۱ مشاهده گردید.

آنالیز واریانس یک‌طرفه (ANOVA) استفاده شد. جهت ترسیم نمودارها نیز از نرم افزار Excel استفاده گردید.

یافته‌ها

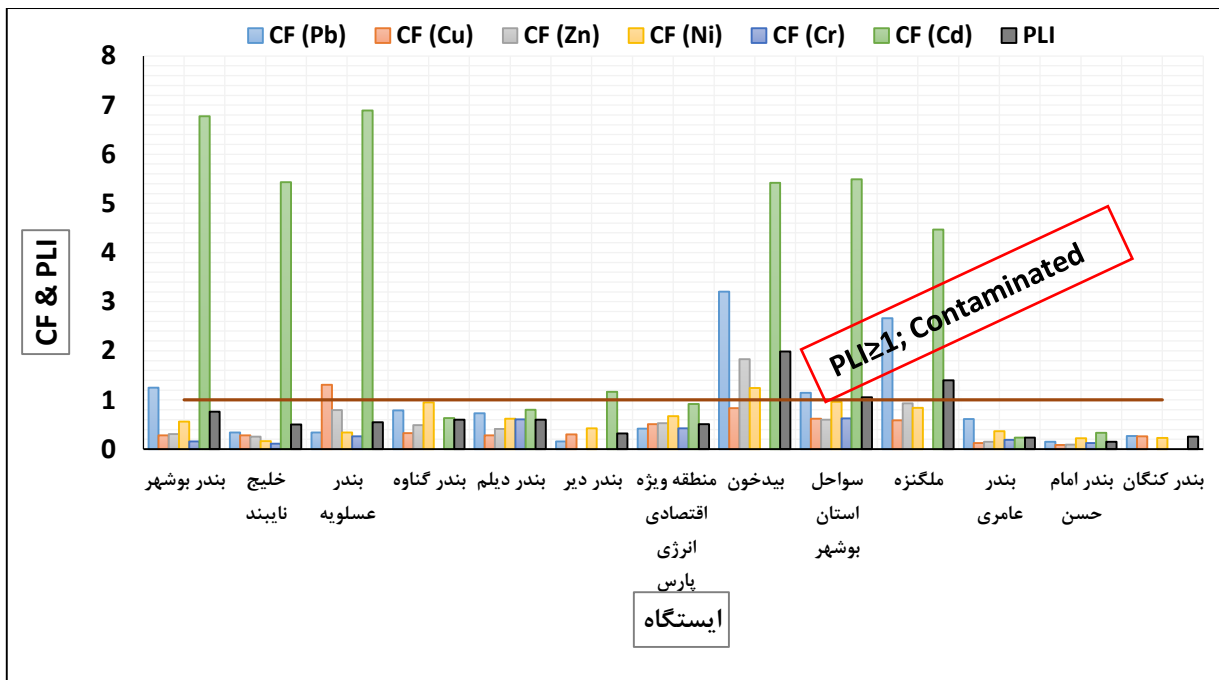
در شکل ۲ میانگین غلظت فلزات سنگین مورد بررسی (Pb، Cu، Zn، Ni، Cr، Cd) در بین ایستگاه‌های مختلف ارائه گردیده است. براساس یافته‌ها، محدوده تغییرات غلظت برای فلزات Pb (۳۰/۰۳-۶۴/۰۹)؛ Cu (۳/۷۵-۵۹/۰۱)؛ Zn (۱۰/۱۹-۵۶/۳۸) و Ni (۸/۱۴-۶۲/۲۶)؛ Cr (۸/۴۵-۱۷۳/۵۹) و Cd (۰/۰۷-۲/۵۳) میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن خشک بوده است. میانگین غلظت نیز برابر ۱۸/۵۷، ۱۹/۹۸، ۵۵/۱۳، ۲۹/۱۵ و ۲۸/۰۳ و ۱/۰۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن خشک به ترتیب برای این فلزات Pb، Cu، Zn، Ni، Cr و Cd مشاهده

شکل ۲: مقایسه میانگین غلظت فلزات سنگین مورد بررسی در ایستگاه‌های مختلف مطالعاتی طی دوره ۱۳۹۹-۱۳۹۱

(PER) در جدول ۳ آورده شده است. به طور کلی این یافته‌ها نشان می‌دهند از نظر خطر اکولوژیکی فلزات سنگین سواحل منطقه مطالعاتی برای پنج فلز Pb , Cu , Zn , Ni و Cr در طبقه خطر کم قرار دارند ($E_r^I < 40$). اما فلز Cd در سواحل بنادر مختلف دارای خطر اکولوژیکی کم تا خیلی زیاد بوده است ($320 < E_r^I < 0$). به علاوه، روند تغییرات خطر کلی هر فلز در منطقه به صورت $Cd > Pb > Ni > Cu > Cr > Zn$ ارزیابی گردید. در واقع بیشترین و کمترین خطر به ترتیب مربوط به فلز Cd و Zn بوده است. هم‌چنین یافته‌های بررسی شاخص PER این فلزات نشان داد که با توجه به مقادیر به دست آمده که در محدوده $257/38-3/76$ می‌باشد، خطر محیط زیستی (PER) کل این فلزات در منطقه از خطر کم (< 95) تا خطر قابل ملاحظه ($190-380$) دارای نوسان می‌باشد.

بر اساس نتایج حاصل از محاسبه فاکتور CF ، بیشترین میزان CF برای Cd و سپس Pb و کمترین میزان برای Cu و Cr به دست آمد. نتایج محاسبه شاخص بار آلودگی (PLI) فلزات سنگین در رسوبات بررسی شده نیز نشان داد مقادیر PLI سواحل بنادر مختلف از $0/15$ تا $1/99$ متغیر می‌باشد. بیشترین میزان شاخص PLI به ترتیب در رسوبات بیدخون به میزان $(1/99)$ ، سواحل ملگنزه $(1/40)$ ، کل سواحل بوشهر $(1/06)$ ، بندر بوشهر $(0/76)$ ، بندر گناوه و دیلم $(0/60)$ و بندر عسلویه $(0/55)$ و منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس $(0/51)$ مشاهده شد. بندر امام حسن $(0/15)$ ، بندر عامری $(0/24)$ و کنگان $(0/25)$ نیز کمترین میزان PLI را داشتند. نتایج بررسی خطر اکولوژیکی (E_r^I) هر کدام از فلزات سنگین مورد بررسی و نیز شاخص ریسک محیط‌زیستی بالقوه

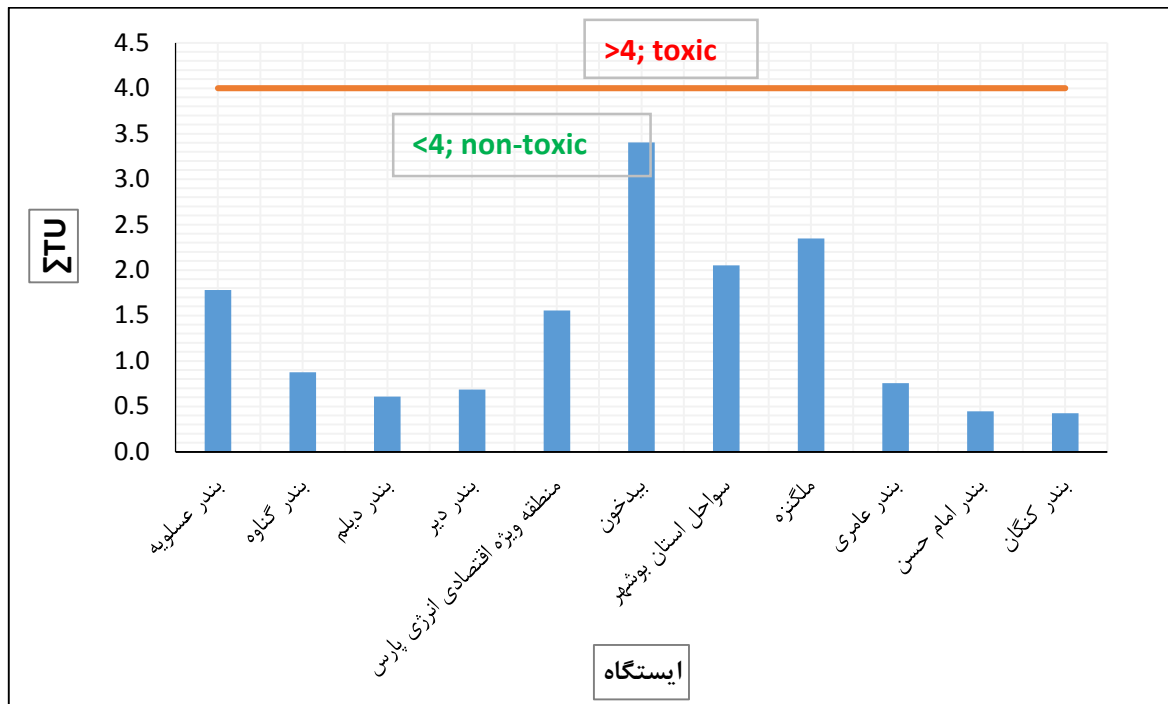
شکل ۳: میانگین فاکتور آلودگی (CF) و شاخص بار آلودگی (PLI) فلزات در ایستگاه‌های مختلف طی دوره ۱۳۹۱-۱۳۹۹

جدول ۳: مقایسه میانگین شاخص خطر اکولوژیکی هر فلز (Er_i^1) و ریسک محیط‌زیستی بالقوه (PER) در بین ایستگاه‌های مختلف طی دوره ۱۳۹۱-۱۳۹۹

PER	Er_i^1						ایستگاه
	Cd	Cr	Ni	Zn	Cu	Pb	
۲۱۴/۲۶	۲۰۳/۲۰	۰/۳۱	۲/۷۹	۱/۳۰	۱/۴۰	۶/۲۶	بندر بوشهر
۲۵۷/۳۸	۱۶۳	۰/۲۳	۰/۸۱	۰/۲۵	۱/۳۸	۱/۷۰	خلیج نایبند
۲۰۸/۹۲	۱۹۷/۶۷	۰/۵۲	۱/۶۸	۰/۷۹	۶/۵۶	۱/۷۰	بندر عسلویه
۲۹/۸۲	۱۹	-	۴/۷۶	۰/۴۹	۱/۶۲	۳/۹۵	بندر گناوه
۳۳/۷۳	۲۴	۱/۲۱	۳/۰۹	۰/۴۱	۱/۳۹	۳/۶۴	بندر دیلم
۳۹/۳۹	۳۵	-	۲/۱۱	-	۱/۴۹	۰/۷۹	بندر دیر
۳۶/۸۴	۲۷/۵۰	۰/۸۵	۳/۳۴	۰/۵۳	۲/۵۴	۲/۰۸	منطقه ویژه اقتصادی
۱۹۰/۷۴	۱۶۲/۵۰	-	۶/۲۳	۱/۸۳	۴/۱۶	۱۶/۰۲	بیدخون
۱۸۰/۱۷	۱۶۴/۶۷	۱/۲۵	۴/۸۳	۰/۶۰	۳/۰۸	۵/۷۵	سواحل استان بوشهر
۱۵۵/۳۶	۱۳۴	-	۴/۱۹	۰/۹۳	۲/۹۲	۱۳/۳۲	ملگنزه
۱۳/۰۱	۷	۰/۳۷	۱/۸۱	۰/۱۵	۰/۶۱	۳/۰۷	بندر عامری
۱۲/۶۱	۱۰	۰/۲۴	۱/۱۱	۰/۰۹	۰/۴۲	۰/۷۶	بندر امام حسن
۳/۷۶	-	-	۱/۱۵	-	۱/۲۹	۱/۳۳	بندر کنگان

مجموع فلزات مورد بررسی را ارائه می‌دهد، لذا در این بخش از مطالعه با محاسبه‌ی درصد نسبت $TU/\sum TU$ ، درصد سهم نسبی هر کدام از فلزات سنگین در سمیت کل رسوبات مناطق ساحلی به فلزات تعیین شد. براساس نتایج محاسبه شده درصد سهم نسبی فلزات مختلف در سمیت کل فلزات سنگین در رسوبات بنادر و مناطق مختلف ساحلی استان بوشهر برای فلزات Pb (۱۴/۰۱)، Cu (۱۶/۸۰)، Zn (۱۷/۲۹)، Ni (۴۸/۸۲)، Cr (۱۳/۳۷) و Cd (۲۵/۰۲) مشاهده شد.

یافته‌های حاصل از محاسبه $\sum TU$ فلزات مورد مطالعه (Pb، Cu، Zn، Ni، Cr و Cd) در رسوبات سطحی بنادر و مناطق ساحلی مختلف استان بوشهر در شکل ۴ ارائه شده است. نتایج بررسی این شاخص نشان داد میزان پتانسیل سمیت ($\sum TU$) فلزات در بنادر مختلف از ۰/۴۲ تا ۳/۴۰ متغیر می‌باشد. در واقع میزان سمیت حاد فلزات در تمامی رسوبات سواحل ایستگاه-های مطالعاتی کمتر از ۴ بوده که این امر بیانگر عدم سمیت حاد مجموع فلزات در این نواحی است. به علاوه، با توجه به اینکه شاخص پتانسیل سمیت حاد فلزات ($\sum TU$) سمیت ناشی از

شکل ۴: مقایسه میانگین شاخص پتانسیل سمیت حاد فلزات (ΣTU) در بین ایستگاه‌های مختلف طی دوره ۱۳۹۱-۱۳۹۹

۰/۰۷ یعنی در طبقه عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی بیش از حد زیاد، برای فلز Ni در محدود ۶/۱۶-۰/۷۶ یعنی در طبقه آلودگی خیلی کم تا آلودگی بیش از حد زیاد، و برای فلز Cr در محدوده ۲/۸۸-۰/۳۶ یعنی در طبقات عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی با شدت زیاد مشاهده گردید. علاوه بر این، نتایج نشان داد میزان شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده برای فلز Cd در رسوبات در محدوده ۶/۶۰-۰/۱ یعنی در طبقه عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی بیش از حد زیاد بوده است.

در جدول ۴ نیز نتایج محاسبه‌ی شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده (mHQ) فلزات سنگین مورد بررسی (Cu, Pb, Cr, Ni, Zn) در رسوبات سطحی بنادر و مناطق مختلف ساحلی استان بوشهر آورده شده است. نتایج شاخص mHQ فلزات سنگین برای فلز Pb نشان داد میزان خطر اصلاح شده در محدوده ۳/۳۴-۰/۰۸ یعنی در طبقات عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی خیلی زیاد بوده است، برای Cu در محدوده ۳/۷۳-۰/۱۲ یعنی در طبقات عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی بیش از حد زیاد، برای فلز Zn در محدوده ۴/۴۶-

جدول ۴: میانگین شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده (mHQ) در ایستگاه‌های مختلف طی دوره ۱۳۹۹-۱۳۹۱

mHQ	mHQ						ایستگاه
	Cd	Cr	Ni	Zn	Cu	Pb	
۱/۸۶	۵/۳۶	۰/۵۲	۳/۳۱	۰/۳۱	۰/۵۳	۱/۱۱	بندر بوشهر
۱/۱۳	۴/۶۰	۰/۳۶	۰/۷۶	۰/۲۶	۰/۵۶	۰/۲۴	خلیج نایبند
۲/۳۱	۶/۰۹	۱/۰۳	۱/۷۴	۱/۰۶	۳/۷۳	۰/۲۲	بندر عسلویه
۱/۶۱	۰/۳۲	-	۵/۹۱	۰/۵۴	۰/۶۳	۰/۶۷	بندر گناوه
۱/۳۶	۰/۴۲	۲/۷۰	۳/۵۲	۰/۴۴	۰/۵۲	۰/۵۹	بندر دیلم
۰/۹۵	۰/۶۶	-	۲/۴۶	-	۰/۵۸	۰/۰۹	بندر دیر
۱/۳۷	۰/۵۲	۱/۸۳	۳/۹۴	۰/۶۰	۱/۰۸	۰/۲۸	منطقه ویژه اقتصادی
۳/۶۵	۴/۱۷	-	۶/۱۶	۲/۶۴	۱/۹۶	۳/۳۴	بیدخون
۲/۷۶	۴/۴۹	۲/۸۸	۶/۰۴	۰/۷۲	۱/۳۹	۱/۰۲	سواحل استان بوشهر
۳/۳۴	۳/۳۰	-	۵/۰۶	۴/۴۶	۱/۲۷	۲/۵۹	ملگنزه
۰/۵۶	۰/۱۰	۰/۶۶	۱/۸۵	۰/۱۳	۰/۱۹	۰/۴۴	بندر عامری
۰/۳۱	۰/۱۵	۰/۴۰	۱/۰۳	۰/۰۷	۰/۱۲	۰/۰۸	بندر امام حسن
۰/۵۷	-	-	۱/۰۷	-	۰/۴۷	۰/۱۶	بندر کنگان

بحث

امروزه یکی از تهدیدات مهم جوامع زیستی و اکولوژیکی سواحل و سایر اکوسیستم‌های آبی به‌خصوص در سواحل استان بوشهر ورود آلاینده‌های آلی و معدنی به‌خصوص فلزات سنگین است. زیرا سواحل مذکور به دلایل مختلفی نظیر توسعه شهرنشینی سریع، افزایش تراکم جمعیت، استحصال و بهره‌برداری از صنایع نفت و پتروشیمی، ورود فاضلاب و رواناب‌های شهری و کشاورزی به شدت در معرض ورود انواع آلاینده نظیر فلزات قرار دارد.^{۱۷، ۳۵} از این رو بررسی وضعیت و روند تغییرات آلودگی فلزات سمی در طول سواحل و هم‌چنین ارزیابی سمیت و مخاطرات اکولوژیکی آن‌ها در اکوسیستم‌های آبی به‌منظور مدیریت و حفاظت از این سواحل و موجودات زنده آن‌ها ضروری است. در این راستا آنالیز غلظت فلزات در رسوبات در طی دوره‌های زمانی مختلف یکی از این روش‌ها است.

در مطالعه حاضر، به طور کلی روند میانگین غلظت فلزات سنگین در رسوبات سواحل ایستگاه‌های مختلف استان بوشهر به‌ترتیب به صورت $Zn (55/13) < Ni (29/15) < Cu (19/98) < Cr (19/98) < Cu (19/98) < Pb (18/57) < Cd (1/03)$ مشاهده گردید. در این راستا، در مطالعه Mirzaei و همکاران (۲۰۲۰) در بررسی تغییرات مکانی- فصلی فلزات سنگین در رسوبات سواحل استان بوشهر نتایج نشان داد که ترتیب غلظت فلزات در رسوبات به صورت $Pb < Ni < Cr < Zn < Fe < Cu$ مشاهده شد.^۶ در مطالعه Haghshenas و همکاران (۲۰۱۷) نیز در سنجش آلودگی فلزات سنگین در رسوبات سطحی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، توالی غلظت کلی فلزات سنگین در رسوبات به صورت $Hg < Cd < Pb < Cr < Ni < Cu < Zn < Fe$ به‌دست آمد.^{۱۵} در مطالعه دیگر Haghshenas و همکاران (۲۰۱۸) در ارزیابی ریسک اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات مناطق ساحلی استان بوشهر، توالی غلظت کلی فلزات سنگین مورد بررسی در رسوبات سواحل مختلف استان بوشهر

آن، میزان و نوع آلاینده خروجی نیز متفاوت است. Dehghani و همکاران (۲۰۱۴) افزایش فعالیت‌های صنعتی و پالایشگاهی در چند دهه اخیر را عامل مهم افزایش آلاینده‌های مختلف به ویژه فلزات سنگین در رسوبات سطحی سواحل خلیج فارس بیان کردند.^{۳۰} در مطالعه Hosseini و همکاران (۲۰۱۴) نیز در بررسی آلودگی فلزات سنگین در رسوبات بندر بوشهر، بیشترین غلظت فلزات Ni (۵۵/۲۳)، Co (۲۱/۳۲) و Cd (۰/۵۷) در رسوبات بندر بوشهر و بیشترین غلظت فلزات Cu (۱۹/۱۳) و Pb (۵/۶۱) نیز در رسوبات سواحل دیر مشاهده شد. در این مطالعه بالا بودن غلظت فلزات در رسوبات بندر بوشهر نسبت به دیگر سواحل به وجود واحدهای صنعتی پتروشیمی و تخلیه پساب‌های این واحدها به سواحل، وجود منابع و صنایع عظیم نفتی و عبور و مرور کشتی‌های حامل نفت و نیز صنایع کشتی‌سازی در اطراف این منطقه عنوان شد.^{۲۹} علاوه بر این، عواملی نظیر نوسان در جریان‌ها و ورودی به دریا، اعم از بارندگی‌ها، پساب‌ها، زه‌کشی آب و رواناب، شرایط اکولوژیکی و فیزیکی پویا سواحل به‌خصوص در خلیج فارس، فعالیت‌های گسترده و متفاوت اعم از شهری و صنعتی باعث ایجاد تغییر معنادار غلظت عناصر مختلف در آب و رسوبات ساحلی نیز می‌شود که این امر سنجش و ارزیابی‌های محیطی آلاینده‌ها را پیچیده‌تر می‌کند.^{۱۳، ۱۵، ۳۴}

براساس نتایج حاصل از محاسبه‌ی فاکتور آلودگی (CF)، میزان این فاکتور برای فلز Pb در محدوده ۰/۱۵-۳/۲۰ یعنی در طبقه سطوح آلودگی کم تا قابل توجه، برای فلز Cu در محدوده ۰/۰۸-۱/۳۱ یعنی در طبقه سطوح آلودگی کم تا متوسط، برای فلز Zn در محدوده ۰/۰۹-۱/۸۳ یعنی در طبقه آلودگی کم تا متوسط، برای فلز Ni در محدوده ۰/۲۵-۱/۱۶ یعنی در طبقه آلودگی کم تا متوسط، برای Cr در محدوده ۰/۱۱-۰/۶۳ یعنی در طبقه آلودگی کم و برای فلز Cd در محدوده ۰/۲۳-۶/۸۹ یعنی در محدوده آلودگی کم تا بسیار

به صورت $Cd < Pb < Cu < Zn$ مشاهده شد.^{۳۵} در مطالعه Hosseini و همکاران (۲۰۱۴) نیز در بررسی آلودگی فلزات سنگین در رسوبات مناطق مختلف استان بوشهر (دیلیم، گناوه، دیر، بوشهر)، توالی غلظت فلزات در رسوبات تمام ایستگاه‌ها به ترتیب $Cd < Pb < Co < Cu < Ni$ به دست آمد.^{۲۹} در این مطالعات نیز مشابه نتایج این بخش پژوهش حاضر، Zn و Ni دارای بیشترین میزان و فلزات Pb و Cd دارای کم‌ترین میزان نسبت به سایر فلزات بوده‌اند. محققان مختلف غلظت بالای فلزات سنگین نواحی ساحلی را ناشی از منابع طبیعی (نوع و بافت رسوبات، مقدار طبیعی فلز در بافت رسوب، ویژگی ژئوشیمیایی رسوبات، عمق آب، نوع و جهت جریان‌ها دریایی) و انسانی به‌خصوص ورود فاضلاب‌های صنعتی، شهری، حمل و نقل و تردد قایق‌ها و کشتی‌ها بیان نمودند.^{۳۴} به‌علاوه براساس نتایج آزمون آماری آنالیز واریانس یکطرفه (ANOVA) میانگین غلظت برای فلزات Zn, Pb, Ni و Cr در بین ایستگاه‌ها اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P < ۰/۰۵$)، که بیشترین میانگین غلظت برای فلزات Zn, Pb, Ni در بیدخون در بندر عسلویه، و برای Cr در بندر دیلم مشاهده گردید. در واقع مقایسه بین غلظت فلزات در رسوبات مناطق مطالعاتی نشان داد که ایستگاه‌های مختلف دارای مقادیر مختلفی از فلزات به دلیل تنوع در منابع آلوده کننده هستند. Keshavarzifard و همکاران (۲۰۱۹) و Mirzaei و همکاران (۲۰۲۰) نیز اختلاف و روند تغییرات غلظت فلزات سنگین در سواحل مختلف استان بوشهر را ناشی از تغییرات نسبت غلظت عناصر ورودی در منبع آلاینده آن‌ها شامل فاضلاب شهری و خانگی، حمل و نقل زیاد، فاضلاب کشاورزی و صنعتی، فعالیت‌های انسانی نظیر لایروبی سواحل و اسکله‌ها، قایق سواری و ماهی‌گیری بیان کردند.^{۶-۷} زیرا منابع آلاینده مختلف و خروجی آن‌ها (پساب، فاضلاب یا آلاینده‌های خروجی از دودکش‌ها) برای یک فلز تنها از غلظت یکسانی برخوردار نیست و بسته به ورودی صنعت، فرآیند و تکنولوژی

شاخص بار آلودگی (PLI) نیز به عنوان یک فاکتور مناسب جهت تعیین میزان آلودگی است که امکان مقایسه سطوح آلودگی سایت یا سواحل گوناگون در زمان‌های مختلف را فراهم می‌سازد، در این راستا محاسبه شاخص بار آلودگی فلزات در رسوبات سواحل بوشهر نشان داد مقادیر PLI سواحل مختلف بوده است. این موضوع بیانگر نوسان بار آلودگی سواحل از آلودگی بسیار پایین تا آلودگی زیاد بسته به موقعیت و منابع آلودگی آن‌ها نیز می‌باشد. هم‌چنین مقایسه میزان بار آلودگی رسوبات در سواحل مختلف نشان داد سواحل بیدخون در عسلویه (۱/۹۹)، ملگنزه (۱/۴۰) و کل سواحل استان بوشهر (۱/۰۶) دارای بیشترین بار آلودگی ($PLI > 1$) و بندر امام حسن (۰/۱۵) دارای کمترین میزان بار آلودگی هستند. در مطالعه Mirzaei و همکاران (۲۰۲۰) در بررسی بار آلودگی فلزات سنگین در رسوبات سواحل استان بوشهر نتایج نشان داد که مقدار شاخص بار آلودگی در تمام ایستگاه‌ها کمتر از ۱ مشاهده شد و نشان دهنده‌ی بار آلودگی کم در منطقه مورد مطالعه بود.^۶ در مطالعه دیگری توسط Haghshenas و همکاران (۲۰۱۷) در سنجش آلودگی فلزات سنگین در رسوبات سطحی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، نتایج شاخص بار آلودگی فلزات نشان داد که مقادیر PLI برای تمام ایستگاه‌ها کمتر از ۱ است و این موضوع بیانگر عدم آلودگی منطقه به فلزات سنگین می‌باشد.^{۱۵}

نتایج ارزیابی خطر اکولوژیکی فلزات سنگین سواحل مطالعاتی بیان‌گر خطر اکولوژیکی کم برای فلزات Cu, Pb, Ni, Zn و Cr بود ($E_r^i < 40$)، فلز Cd در سواحل ایستگاه‌های مختلف دارای خطر اکولوژیکی کم تا خیلی زیاد بوده است ($0 < E_r^i < 320$). به‌علاوه، براساس خطر اکولوژیکی برای هر فلز ترتیب Er برای فلزات مختلف به صورت $Zn < Cr < Cu < Ni < Pb < Cd$ مشاهده شد و بیشترین خطر مربوط به Cd و Pb و کمترین خطر مربوط به Zn و Cr یافت شد. هم‌چنین یافته‌های بررسی شاخص PRI این فلزات نشان

زیاد مشاهده شد. بیشترین میزان فاکتور آلودگی در کل محدوده مطالعاتی مربوط به Cd (۳/۲۱) و Pb (۰/۹۳) و کمترین میزان مربوط به Cu (۰/۴۴) و Cr (۰/۳۱) بود. در مطالعه Razaghi و همکاران (۲۰۱۴) در ناپیند تغییرات فاکتورهای آلودگی برای فلزات مختلف با روند $Ni < Pb < Zn < Cu < Cd < Hg$ مشاهده شد. در این مطالعه دلیل بالا بودن فاکتور آلودگی Hg و سپس Cd در منطقه به احتمال وجود دخالت‌های انسانی و پساب‌های خروجی از کارخانه‌های پتروشیمی در منطقه نسبت داده شد.^{۲۴} در مطالعه دیگری توسط Haghshenas و همکاران (۲۰۱۷) در سنجش آلودگی فلزات سنگین در رسوبات سطحی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، نتایج فاکتور آلودگی نشان داد که وضعیت آلودگی در منطقه برای فلزات Ni, Pb, Cr, Zn, Hg و کم و برای فلز Cd و Cu متوسط بود.^{۱۵} بررسی و مقایسه فاکتور آلودگی هر کدام از فلزات مورد بررسی در رسوبات ایستگاه‌های مختلف نشان داد که این فاکتور برای فلزات Cu, Cr, Zn و Ni در تمام بنادر و مناطق ساحلی استان بوشهر (به استثناء Ni و Zn در بیدخون) در سطوح آلودگی کم ($CF < 1$)، برای فلز Cd در بندر عسلویه و بوشهر در سطح آلودگی بسیار زیاد، در بیدخون، کل سواحل استان بوشهر و ناپیند در سطح آلودگی قابل توجه ($3 \leq CF < 6$) و در سایر ایستگاه‌ها در سطح آلودگی کم تا متوسط ($1 \leq CF < 3$) مشاهده شد، برای فلز Pb نیز در بیدخون در سطح آلودگی قابل توجه و در بندر بوشهر، کل سواحل استان بوشهر و ملگنزه در سطح آلودگی متوسط و در سایر ایستگاه‌ها در سطح آلودگی کم یافت شد. در مطالعه Rostamipaydar و همکاران (۲۰۱۸) در ارزیابی زیست محیطی فلزات سنگین در رسوبات ساحلی بندر امام و دیلم نشان داد که براساس شاخص فاکتور آلودگی، میزان CF برای تمامی فلزات Cr, Pb, Hg, Cd و As در طبقه آلودگی متوسط قرار دارند.^{۳۶}

داد که با توجه به مقادیر به دست آمده که در محدوده ۳/۷۶-۲۵۷/۳۸ می باشد، خطر محیط زیستی بالقوه این فلزات در منطقه از کم (<۹۵) تا خطر قابل ملاحظه (۳۸۰-۱۹۰) دارای نوسان می باشد. بالا بودن خطر محیط زیستی فلزات می تواند ناشی از غلظت زیاد این آلاینده ها در برخی از سواحل به علت حضور منابع آلاینده مختلف در محدوده اطراف و داخل نواحی ساحلی این بوم سازگان باشد^{۱۷، ۳۵، ۴۰}. در مطالعه Mirzaei و همکاران (۲۰۲۰) در بررسی تغییرات خطر اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات سواحل استان بوشهر نتایج نشان داد که مقادیر Er و PRI برای فلزات مورد مطالعه (Cr, Pb, Cd, Cu, Zn, Ni) در تمام فصول به ترتیب کمتر از ۴۰ و ۱۵۰ مشاهده شد. به علاوه، در این مطالعه مشابه نتایج پژوهش حاضر، ترتیب میزان Er برای فلزات مختلف به صورت $Cd < Cu < Pb < Ni < Zn < Cr$ مشاهده شد و فلز Cd و Cr به ترتیب بیشترین و کمترین میزان Er را در تمام سایت های نمونه برداری به خود اختصاص دادند^۶. در مطالعه Haghshenas و همکاران (۲۰۱۷) نیز ترتیب خطر اکولوژیکی برای فلزات به صورت $Hg < Cr < Zn < Ni < Pb < Cu < Cd$ مشاهده شد که با نتایج مطالعه حاضر هم خوانی دارد^{۱۵}. در پژوهش دیگری توسط Haghshenas و همکاران (۲۰۱۸) ارزیابی ریسک اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات مناطق ساحلی استان بوشهر نشان داد که ترتیب خطر اکولوژیکی برای فلزات به صورت $Zn < Pb < Cu < Cd$ است و بیشترین و کمترین خطر به ترتیب مربوط به فلز Cd و Zn است^{۳۵}. بنابراین براساس نتایج این بخش مطالعه حاضر و نیز مطابقت با سایر مطالعات انجام شده در مناطق ساحلی بوشهر می توان نتیجه گرفت که Cu، Cd و Pb نگران کننده ترین آلاینده های فلزی در مناطق ساحلی استان بوشهر هستند که باید نسبت به تجزیه و تحلیل منابع انتشار این آلاینده ها جهت کنترل و تدوین استراتژی های مدیریتی مؤثرتر برای ورود این فلزات به مناطق ساحلی استان بوشهر اقدام کرد. همچنین یافته های

بررسی شاخص PRI این فلزات نشان داد که با توجه به مقادیر به دست آمده که در محدوده ۳/۷۶-۲۵۷/۳۸ می باشد، خطر محیط زیستی (PRI) این فلزات در کل مناطق مطالعاتی از خطر کم (<۹۵) تا خطر قابل ملاحظه (۳۸۰-۱۹۰) دارای نوسان می باشد. در این راستا، مطالعه Haghshenas و همکاران (۲۰۱۸) در ارزیابی ریسک اکولوژیکی فلزات سنگین در رسوبات مناطق ساحلی مختلف استان بوشهر (جم، دیر، بوشهر، دشتی، گناوه و دیلم)، شاخص PRI فلزات (Pb، Zn، Cu، Cd) در محدوده ۳۱۳/۶۰-۸۶/۷۳ با خطر محیط زیستی متوسط تا قابل ملاحظه به دست آمد^{۳۵}.

یافته های حاصل از بررسی مجموع واحد سمیت حاد (ΣTU) فلزات سنگین در رسوبات سطحی بنادر و مناطق مختلف مورد بررسی نشان داد میزان پتانسیل سمیت (ΣTU) فلزات در بنادر مختلف از ۰/۴۲ تا ۳/۴۰ متغیر می باشد. در واقع میزان سمیت حاد فلزات در تمامی رسوبات سواحل ایستگاه های مطالعاتی کمتر از ۴ بوده که این امر بیانگر عدم سمیت حاد مجموع فلزات در این نواحی است. در مطالعه Hedayatzadeh و همکاران (۲۰۲۰) نیز مقایسه میانگین شاخص سمیت کل فلزات در بین ایستگاه ها مختلف نشان داد که میزان سمیت فلزات در هر یک از ایستگاه ها با توجه به موقعیت مکانی و فاصله آنها از مراکز آلاینده فلزات سنگین می تواند متفاوت باشد^{۲۲}. با توجه به اینکه شاخص پتانسیل سمیت حاد فلزات (ΣTU) سمیت ناشی از مجموع فلزات مورد بررسی را ارائه می دهد، لذا در این بخش از مطالعه با محاسبه درصد نسبت $TU/\Sigma TU$ ، درصد سهم نسبی هر کدام از فلزات سنگین در سمیت کل رسوبات مناطق ساحلی به فلزات تعیین شد. همان طور که در شکل ۷ ارائه گردیده است درصد سهم نسبی فلزات مختلف در سمیت کل فلزات سنگین در رسوبات بنادر و مناطق مختلف ساحلی استان بوشهر برای فلزات Pb (۱۴/۰۱)، Cu (۱۶/۸۰)، Zn (۱۷/۲۹)، Ni (۴۸/۸۲)، Cr (۱۳/۳۷) و Cd (۲۵/۰۲) مشاهده شد. براساس نتایج

حاصل از محاسبه‌ی درصد نسبت $TU/\Sigma TU$ نیز جهت تفکیک و تعیین درصد سهم نسبی هر کدام از فلزات سنگین در سمیت رسوبات مناطق مختلف سواحل استان بوشهر، ترتیب درصد سهم نسبی فلزات مورد مطالعه در سمیت کل به صورت $Ni (48/82) < Cd (25/02) < Zn (17/29) < (16/80) < Cu < Pb (14/01) < Cr (13/37)$ مشاهده شد. در واقع بیشترین درصد سهم نسبی فلزات سنگین مورد مطالعه در سمیت رسوبات در منطقه مورد مطالعه مربوط به عناصر Ni و Cd بود که به ترتیب حدود 48/82 و 25/02 درصد از سمیت کل را نشان دادند. بنابراین براساس این نتایج فلزات Ni و Cd پتانسیل و سهم قابل توجهی در ایجاد سمیت رسوبات مناطق مختلف ساحلی استان بوشهر دارند و در نتیجه منجر به ایجاد اثرات سمی آشکاری بر موجودات آبی ساکن در رسوبات این مناطق می‌شوند.

هم‌چنین نتایج شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده فلزات (mHQ) نشان داد میزان این شاخص برای فلز Pb در محدوده 0/08-3/34 یعنی در طبقه عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی خیلی زیاد، میزان Cu در محدوده 3/73-0/12 یعنی در طبقه عدم آلودگی و ناچیز تا آلودگی خیلی زیاد، فلز Zn در محدوده 4/46-0/07 یعنی در طبقه عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی بیش از حد زیاد، فلز Ni در محدوده 6/16-0/76 یعنی در طبقه آلودگی خیلی کم تا آلودگی بیش از حد زیاد، فلز Cr در محدوده 2/88-0/36 یعنی در طبقات عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی با شدت زیاد نیز قرار دارد. علاوه بر این، نتایج نشان داد برای فلز Cd میزان شاخص ارزیابی خطر اصلاح شده در رسوبات در محدوده 6/60-0/1 یعنی در طبقه عدم وجود آلودگی و ناچیز تا آلودگی بیش از حد زیاد بوده است. در مطالعه Hedayatzadeh و همکاران (2020) نیز بررسی میزان شاخص mHQ برای فلزات مورد بررسی در ایستگاه‌های مختلف نشان داد که میزان این شاخص برای فلز Cu در طبقه آلودگی خیلی کم تا ناچیز، برای Ni در

طبقه آلودگی بسیار شدید تا خیلی کم، برای فلز Pb در طبقه آلودگی ناچیز تا غیر آلوده و از نظر Cd در طبقه آلودگی کم تا ناچیز قرار دارند²². به طور کلی این امر نشان دهنده سمیت آلودگی فلزات در رسوبات برای سلامت موجودات زنده به خصوص موجودات بتیک است بنابراین ارزیابی و انجام آزمایشات دقیق سمیت رسوبات منطقه بسیار ضروری است. زیرا این عناصر می‌توانند عملکرد اکولوژیکی و بیولوژیکی سواحل و مناطقی را که دارای غلظت بالایی هستند را تحت تأثیر قرار دهند². بنابراین کاهش سطوح فلزات سنگین در محیط و ارزیابی غلظت آن‌ها در بوم‌سازگان‌های آبی مورد استفاده انسان به منظور جلوگیری از خطر بالقوه این آلاینده‌ها در محیط زیست باید مورد توجه قرار گیرد.

قابل ذکر است که در مطالعه حاضر اگر چه سعی گردید تمام مطالعاتی که دارای غلظت مربوط به این 6 عنصر هستند و در دهه اخیر (بازه زمانی 1399-1391) مورد بررسی قرار گرفته‌اند، در نظر گرفته شوند ولی در خصوص داده‌های مربوط به غلظت فلزات مورد نظر در این دوره مطالعاتی گپ اطلاعاتی نیز وجود داشته است، به این ترتیب که در برخی از سال‌های این دوره مطالعاتی (9 ساله) اطلاعات مربوط به غلظت برخی از این عناصر مورد بررسی فقدان بوده است که در جدول ارائه شده در بخش مواد و روش‌ها نیز قابل مشاهده است (جدول 1). علاوه بر این مورد، کلیه مناطق ساحلی مورد بررسی در استان بوشهر به یک نسبت در تمام سال‌های این دوره مورد بررسی قرار نگرفته بودند و بیشترین مطالعات صورت گرفته به مناطق ساحلی چون بوشهر، عسلویه، گناوه و دیلم اختصاص یافته است. بنابراین، گرچه با مقایسه نتایج حاصل با برخی مطالعات صورت گرفته در منطقه مورد نظر، تطابق و شباهت‌هایی از نظر یافته‌ها مشاهده گردید ولی می‌توان احتمال داد با وجود این موارد نتایج حاصل می‌توانند تحت الشعاع واقع شوند. در مطالعه حاضر فقط مقایسه میانگین غلظت فلزات و شاخص‌ها بین ایستگاه‌ها صورت

آلودگی در مطالعه حاضر می‌توان نتیجه گرفت میزان بار آلودگی سواحل (از آلودگی بسیار کم تا آلودگی زیاد) بسته به موقعیت و منابع آلودگی آن‌ها نیز متغیر است. ارزیابی خطر اکولوژیکی و محیط‌زیستی فلزات نیز در منطقه از کم تا خطر قابل ملاحظه مشاهده شد. علاوه بر این، براساس شاخص پتانسیل سمیت حاد فلزات و ارزیابی خطر اصلاح شده می‌توان نتیجه گرفت سمیت و خطر فلزات بسته به نوع سواحل و منابع آلاینده آن‌ها و همچنین نوع فلز دارای آلودگی خیلی کم و تا شدیداً آلوده می‌باشد که این امر بیان‌گر پتانسیل تأثیرات منفی و خطرناک این فلزات بر روی جانوران وابسته به این بوم‌سازگان خواهد بود. لذا این امر لزوم سنجش و ارزیابی مداوم خطرات فلزات سنگین در رسوبات منطقه و موجودات زنده آن را با توجه به وجود منابع گسترده آلاینده در این سواحل نیز می‌طلبد.

گرفت، لذا برای مطالعات آتی پیشنهاد می‌گردد که مقایسه بین سال‌های مختلف مطالعاتی نیز براساس آنالیزهای آماری صورت گیرد. به‌علاوه، پیشنهاد می‌گردد درصد سهم نسبی فلزات سنگین مورد مطالعه در شاخص‌هایی چون PLI و PRI به تفکیک هر فلز تعیین گردد.

نتیجه‌گیری

آلودگی فلزات سنگین همواره یکی از مهم‌ترین تهدیدات بوم‌سازگان‌های آبی است که حضور آن‌ها با سمیت و مخاطرات اکولوژیکی فراوانی همراه است. بررسی سمیت و ارزیابی خطرات اکولوژیکی آن‌ها در این بوم‌سازگان‌ها بسیار ضروری است. از این رو در مطالعه حاضر به بررسی غلظت، سمیت و ارزیابی خطرات اکولوژیکی فلزات سنگین (Pb, Cd, Cr, Cu, Ni, Zn) در رسوبات سطحی سواحل استان بوشهر به روش سیستماتیک پرداخته شد. براساس نتایج شاخص بار

References

1. Vareda JP, Valente AJ, Durães L. Assessment of heavy metal pollution from anthropogenic activities and remediation strategies: A review. *J Environ Manage* 2019; 246: 101-18.
2. Rajeshkumar S, Li X. Bioaccumulation of heavy metals in fish species from the Meiliang Bay, Taihu Lake, China. *Toxicol. Rep* 2018; 5: 288-95.
3. Mortazavi S, Hatami M. Assessment of ecological hazard of heavy metals (Cr, Zn, Cu, Pb) in surface sediments of the Bashar river, Yasouj, Iran. *Arch. Hyg. Sci* 2018; 7(1): 47-60.
4. Egila J, Daniel V. Trace metals accumulation in freshwater and sediment insects of Liberty Dam, Plateau State Nigeria. *Int J Basic Appl Sci* 2011; 11:128-40.
5. Wuana RA, Okieimen FE. Heavy metals in contaminated soils: a review of sources, chemistry, risks and best available strategies for remediation. *Isrn Ecology* 2011; 1-20.
6. Mirzaei M, Hatamimanesh M, Haghshenas A, Moghaddam SM, Ozunu A, Azadi H. Spatial-seasonal variations and ecological risk of heavy metals in Persian gulf coastal region: case study of Iran. *J Environ Health Sci* 2020; 18(1): 91-105.
7. Keshavarzifard M, Moore F, Sharifi R. The influence of physicochemical parameters on bioavailability and bioaccessibility of heavy metals in sediments of the intertidal zone of Asaluyeh region, Persian Gulf, Iran. *Geochemistry* 2019; 79(1): 178-87.
8. Nour HE, El-Sorogy AS, El-Wahab MA, Mohamaden M, Al-Kahtany K. Contamination and ecological risk assessment of heavy metals pollution from the Shalateen coastal sediments, Red Sea, Egypt. *Mar. Pollut. Bull.* 2019; 144: 167-72.
9. Mortazavi S, Hatami-Manesh M, Joudaki F. Evaluation of toxicity and ecological risk assessment of heavy metals in surface sediments of Sezar River, Lorestan Province. *IJHE* 2019; 11(4): 487-504. [Farsi]
10. Obasohan E, Oronsaye J, Eguavoen O. A comparative assessment of the heavy metal loads in the tissues of a common catfish (*Clarias gariepinus*) from Ikpoba and Ogba Rivers in Benin City, Nigeria. *Nigeria Afr Sci* 2008; 9(1): 13-23.
11. Karbasdehi VN, Dobaradaran S, Nabipour I, Arfaeinia H, Mirahmadi R, Keshtkar M. Data on metal contents (As,

- Ag, Sr, Sn, Sb, and Mo) in sediments and shells of *Trachycardium lacunosum* in the northern part of the Persian Gulf. *Data in brief* 2016; 8: 966-71.
12. Arfaeinia H, Dobaradaran S, Moradi M, Pasalari H, Mehrizi EA, Taghizadeh F, et al. The effect of land use configurations on concentration, spatial distribution, and ecological risk of heavy metals in coastal sediments of northern part along the Persian Gulf. *Sci Total Environ* 2019; 653: 783-91.
 13. Ustaoglu F, Islam MS. Potential toxic elements in sediment of some rivers at Giresun, Northeast Turkey: A preliminary assessment for ecotoxicological status and health risk. *Ecol Indic* 2020; 113: 106237.
 14. Zhang H, Walker TR, Davis E, Ma G. Ecological risk assessment of metals in small craft harbour sediments in Nova Scotia, Canada. *Mar. Pollut. Bull* 2019; 146: 466-75.
 15. Haghshenas A, Hatami-manesh M, Mirzaei M, Mir Sanjari M, Hossein Khezri P. Measurement and Evaluation of Ecological Risk of Heavy Metals in Surface Sediments of Pars Special Economic Energy Zone. *Iran South Med J* 2017; 20(5): 448-69. [Farsi]
 16. Liu J-J, Ni Z-X, Diao Z-H, Hu Y-X, Xu X-R. Contamination level, chemical fraction and ecological risk of heavy metals in sediments from Daya Bay, South China Sea. *Mar. Pollut. Bull* 2018; 128: 132-9.
 17. Arfaeinia H, Nabipour I, Ostovar A, Asadgol Z, Abuee E, Keshtkar M, et al. Assessment of sediment quality based on acid-volatile sulfide and simultaneously extracted metals in heavily industrialized area of Asaluyeh, Persian Gulf: concentrations, spatial distributions, and sediment bioavailability/toxicity. *Environ Sci Pollut Res Int* 2016; 23(10): 9871-90.
 18. Moher D, Shamseer L, Clarke M, Ghersi D, Liberati A, Petticrew M, Stewart LA. Preferred reporting items for systematic review and meta-analysis protocols (PRISMA-P) 2015 statement. *Systematic reviews* 2015; 4(1), 1.
 19. Tong S, Li H, Wang L, Tudi M, Yang L. Concentration, spatial distribution, contamination degree and human health risk assessment of heavy metals in urban soils across China between 2003 and 2019—A Systematic Review. *Int J Environ Res Public Health* 2020; 17(9): 3099.
 20. Kumar V, Parihar RD, Sharma A, Bakshi P, Singh Sidhu GP, Bali AS, Karouzas I, Bhardwaj R, Thukral AK, Gyasi-Agyei Y, Rodrigo-Comino J. Global evaluation of heavy metal content in surface water bodies: A meta-analysis using heavy metal pollution indices and multivariate statistical analyses. *Chemosphere* 2019; 236: 124364.
 21. Alipour M, Sarafraz M, Chavoshi H, Bay A, Nematollahi A, Sadani M, Fakhri Y, Vasseghian Y, Mousavi Khaneghah A. The concentration and probabilistic risk assessment of potentially toxic elements in fillets of silver pomfret (*Pampus argenteus*): A global systematic review and meta-analysis. *J. Environ. Sci* 2021; 100: 167-180.
 22. Hedayatzadeh F, Ildoromi A, Hassanzadeh N, Bahramifar N. A systematic and meta-analysis review of heavy metals pollution, toxicity potential, ecological and biological risk in surface sediments of Mahshahr and Imam Khomeini port estuaries (Coastal areas of Khuzestan province). *Journal of Marine Biology* 2020; 12 (2): 55-80
 23. Davari A, Danehkar A, Khorasani N, Javanshir A. Identification of Heavy Metals Contamination at Bushehr Mangroves. *J. Environ. Stud* 2012; 38(3): 27-36. [Farsi]
 24. Razaghi M, Shokri MR, Savari A, Pazooki J. Ecological risk assessment using heavy metals from surface sediments of Nayband Bay and Asaluyeh region (Northern Persian Gulf). *J Aquatic Ecology* 2013; 2(3): 68-57. [Farsi]
 25. Biati A, Nikoomaram H, Karbassi AR. Study of metals concentrations in surface sediments of the Persian Gulf coastal area (Bushehr Province). *Int. J. Mar. Sci. Eng* 2012; 2(1): 75-80.
 26. Salahshur S, Bakhtiari AR, Kochanian P. Use of *Solen brevis* as a Biomonitor for Cd, Pb and Zn on the Intertidal Zones of Bushehr–Persian Gulf, Iran. *Bull Environ Contam Toxicol* 2012; 88(6): 951-5.
 27. Amini F, Riahi H, Zolgharnain H. Metal concentrations in *Padina* species and associated sediment from Nayband Bay and Bostaneh Port, northern coast of the Persian Gulf, Iran. *J Persian Gulf (Marine Science)* 2013; 2(11): 17-24
 28. Alahverdi M, Savabieasfahani M. Metal pollution in seaweed and related sediment of the Persian Gulf, Iran. *Bull Environ Contam Toxicol* 2012; 88(6): 939-45.
 29. Hosseini M, Golshani R. The concentration of heavy metals Cd, Co, Pb, Cu and Ni in sediment, liver and muscles of flounder *Psettodes erumei* from Bushehr Province, Persian Gulf. *Journal of Animal Research (Iranian Journal of Biology)* 2014; 28(4): 441-9. [Farsi]
 30. Dehghani M, Nabipour I, Dobaradaran S, Godarzi H. Cd and Pb concentrations in the surface sediments of the Asaluyeh Bay, Iran. *J. Community Health Res* 2014; 3(1): 22-30.
 31. Safahieh A, Habibi S, Zanos HP, Fathtabar M. Accumulation of Heavy Metals (Cu, Ni, Pb, Cd) in the Sediment and Razor Clam, *Solen Roseomaculatus* in the Shorelines of Bushehr Province. *J. Oceanogr* 2016; 7(27): 41-8. [Farsi]
 32. Saadatmand M, Dadalehi Sohrab A, Ronagh Mohammad T, Khazaei SH. Measuring of heavy metals Ni, Cu, Pb concentrations in the gills of fish (*Siganus javus*) and sediments from the coastal areas of Bushehr Province. *Marine Biology* 2016; 8(3): 79-91. [Farsi]
 33. Kamalifar R, Aeinjamshid K, Nurinejad M, Vazirizadeh A, Dehghan-Madiseh S. Heavy metal concentration in the surface sediment of Bidkhun mangrove forest, Nayband bay, Iran. *AES Bioflux* 2016; 8(2): 244-51.
 34. Delshab H, Farshchi P, Keshavarzi B. Geochemical distribution, fractionation and contamination assessment

- of heavy metals in marine sediments of the Asaluyeh port, Persian Gulf. *Mar. Pollut. Bull* 2017; 115(1-2): 401-11.
35. Haghshenas A, Hatami-manesh M, Sadeghi M, Mirzaei M, Mohammadi Bardkashki B. Determination and Ecological Risk Assessment of Heavy Metals (Cd, Pb, Cu, Zn) in Surface Sediments of Coastal Regions of Bushehr Province. *J Environ Health Eng* 2018; 4(5): 359-74. [Farsi]
36. Rostampaydar G, moradpour h. Environmental evaluation on heavy metals in coastal sediments of the Bandar-e-Imam and Deylam, North Persian Gulf, Iran. *Scientific Journal Management System* 2018; 12(44): 1-18. [Farsi]
37. Bibak M, Sattari M, Agharokh A, Tahmasebi S, Namin JI. Assessing some heavy metals pollutions in sediments of the northern Persian Gulf (Bushehr province). *Environmental Health Engineering and Management Journal* 2018; 5(3): 175-79.
38. Abbasi S, Keshavarzi B, Moore F, Shojaei N, Sorooshian A, Soltani N, et al. Geochemistry and environmental effects of potentially toxic elements, polycyclic aromatic hydrocarbons and microplastics in coastal sediments of the Persian Gulf. *Environ Earth Sci* 2019; 78(15): 492.
39. Aghadadashi V, Neyestani MR, Mehdinia A, Bakhtiari AR, Molaei S, Farhangi M, et al. Spatial distribution and vertical profile of heavy metals in marine sediments around Iran's special economic energy zone; Arsenic as an enriched contaminant. *Mar. Pollut. Bull* 2019; 138: 437-50.
40. Seifi M, Mahvia AH, Hashemic SY, Arfaeiniad H, Pasalarid H, Zareie A, et al. Spatial distribution, enrichment and geo-accumulation of heavy metals in surface sediments near urban and industrial areas in the Persian Gulf. *Desalin Water Treat* 2019; 158:130-9.
41. Moradi Z, Solgi E. Measurment of Sediment Quality According to Heavy Metals (Fe, Zn ,Cu, Mn, Ni) Status in Sediments: The Coastal Sediments of Bushehr Port. *JWSS* 2020; 23(4): 341-53. [Farsi]
42. Allami, H., Afzali, A., and Mirzaeia, R. Determination and investigation of heavy metal concentrations in sediments of the Persian Gulf coasts and evaluation of their potential environmental risk. *Anal. Method Environ. Chem. J.* 3 (4) (2020) 60-71
43. Gurumoorthi K, Venkatachalapathy R. Spatial and seasonal trend of trace metals and ecological risk assessment along Kanyakumari coastal sediments, southern India. *Pollution* 2016; 2(3): 269-87.
44. Hankanson L. An ecological risk index for aquatic pollution control: A sedimentological approach. *Water Res* 1980; 14: 975-1001.
45. Yi Y, Yang Z, Zhang S. Ecological risk assessment of heavy metals in sediment and human health risk assessment of heavy metals in fishes in the middle and lower reaches of the Yangtze River basin. *Environ Pollut* 2011; 159(10): 2575-85.
46. Wang J, Liu W ,Yang R, Zhang L, Ma J. Assessment of the potential ecological risk of heavy metals in reclaimed soils at an opencast coal mine. *Disaster Adv* 2013; 6(S3): 366-77.
47. Pedersen F, Bjørnstad E, Andersen HV, Kjølholt J, Poll C. Characterization of sediments from Copenhagen Harbour by use of biotests. *Water Sci. Technol* 1998; 37(6-7): 233-40.
48. MacDonald DD, Ingersoll CG, Berger T. Development and evaluation of consensus-based sediment quality guidelines for freshwater ecosystems. *Arch Environ Con Tox* 2000; 39(1): 20-31.
49. Benson NU, Adedapo AE, Fred-Ahmadu OH, Williams AB, Udosen ED, Ayejuyo OO, et al. A new method for assessment of sediment-associated contamination risks using multivariate statistical approach. *MethodsX* 2018; 5: 268-76.

Contamination, Toxicity and Ecological Risk Assessment of Heavy Metals in Surface Sediments of Coastal Areas of Bushehr Province: A Systematic Review Study

Masoud Hatami-manesh¹, Fariba Hedayatzadeh^{2*}, Nahid Mahmoodi³

¹PhD Student of Environment and Aquatic ecology expert of the Environment Organization of the country, Tehran, Iran

²PhD Candidate of Environment, Faculty of Natural Resources & Environment, Malayer University, Malayer, Iran

³MSc Student of Environment. Dept. of Environment, Faculty of Natural Resources and Environment, Kordestan University, Sanndaj, Iran

*E-mail: Hedayatzadeh.fariba@gmail.com

Received: 27 December 2020; Accepted: 1 May 2021

ABSTRACT

Background: Heavy metals due to their ecological risks and high toxicity to living organisms are considered as one of the most dangerous pollutants. Therefore, the present study was conducted to investigate the level of pollution, toxicity and the ecological risks of heavy metals in the coastal surface sediments of Bushehr province using systematic review.

Methods: To conduct this review study, the concentration level of heavy metals in the surface sediments of Bushehr coastal was obtained by searching for published studies during the 9 years (2012-2020) through databases (Springer, Google Scholar, ProQuest, Web of Science, SID, Magiran). Finally, a comprehensive description of heavy metal pollution, toxicity and risks in coastal sediments was investigated using various indicators.

Results: As a result of reviewing the extracted studies from the databases, 24 papers were selected. The survey results showed that the order of mean concentration of heavy metals in sediments was Zn>Ni>Cr>Cu>Pb>Cd, and the amount of metals Pollution load index in different coastal sediments ranged from 0.15 to 1.99. The order of ecological risks for metals was observed as Cd>Pb>Ni>Cu>Cr>Zn, and the potential ecological risks for metals was obtained in the range of 3.76-257.38. In addition, the results of Toxic unit analysis and modified Hazard quotient of metals showed that the degree of toxicity and risk of contamination varies from very low to severely contaminated.

Conclusion: Based on the findings from the perspective of toxicity control and ecological risks of metals, it is necessary to prevent the transfer of heavy metals, especially Cd, Pb and Ni due to dominant human activities in the coastal areas of Bushehr. Also, due to the maximum pollution load and ecological risks in Bidkhon (Assaluyeh) coasts, pollution sources should be determined to effectively control and manage the entry of pollutants in this area.

Key words: Heavy metals, Surface sediments, Ecological risks, mHQ, Coastal of Bushehr province